

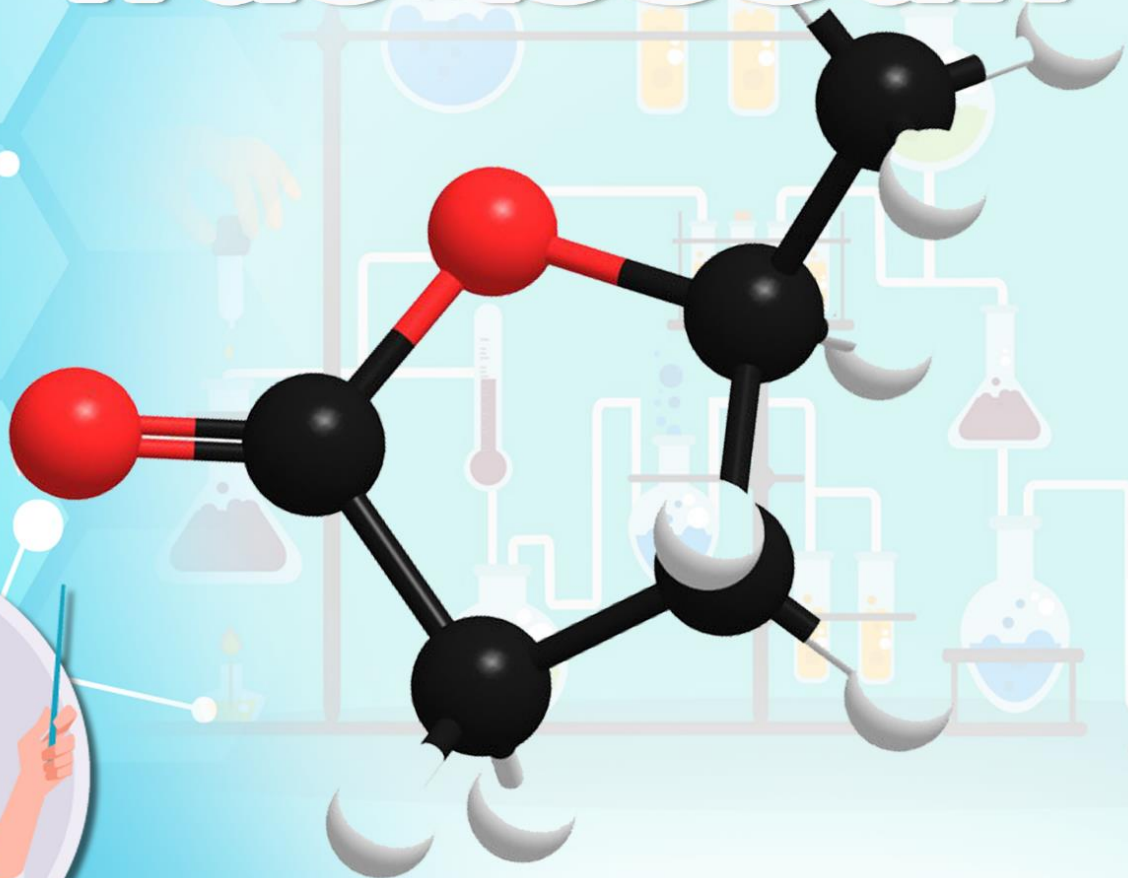

เอกสารประกอบการเรียน หน่วยการเรียนรู้ พันธะเคมี

วิชาเคมี 1 ว30221 ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4

เล่มที่
1

พันธะไอออนิก

Teacher's Dewchemistry

จัดทำโดย

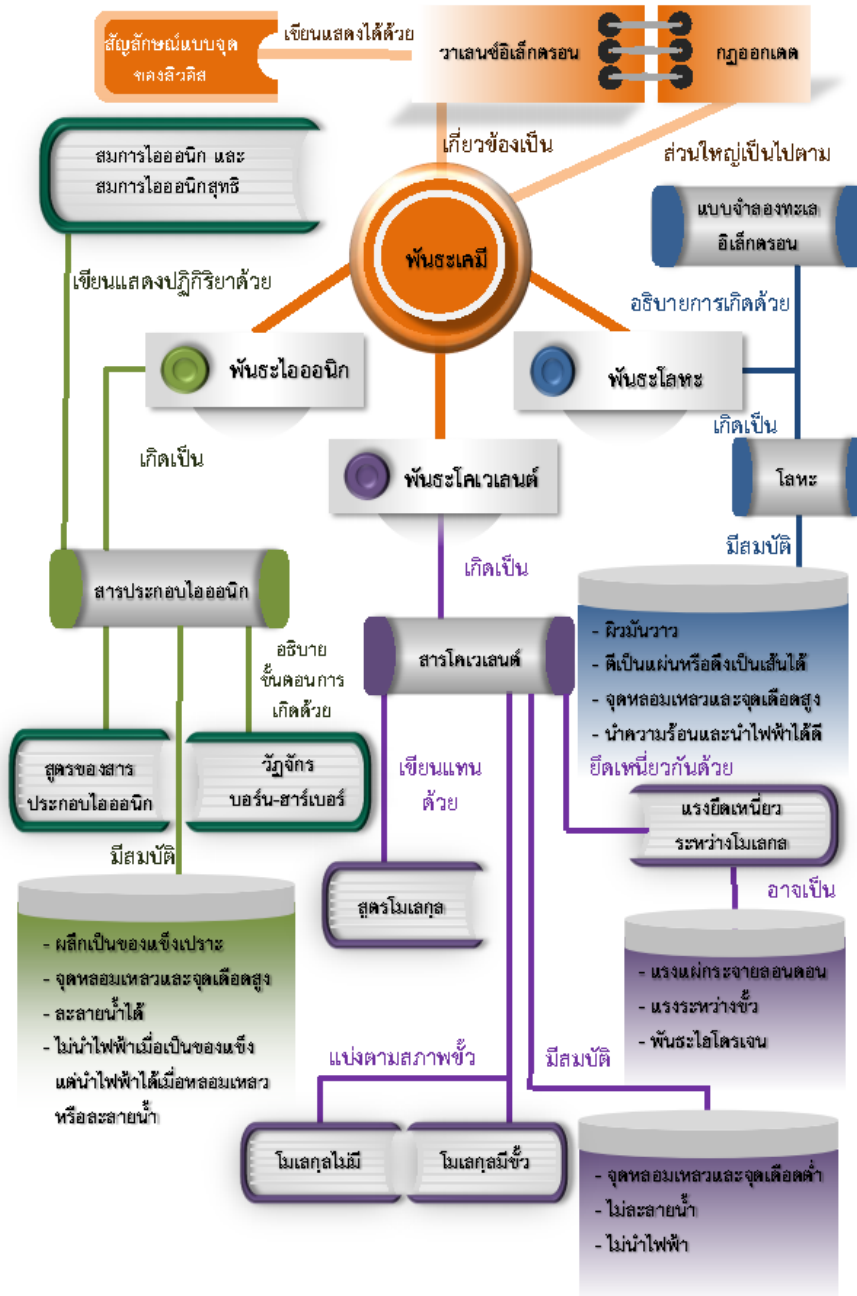
นายพงศ์รัตน์ ธรรมชาติ

ตำแหน่ง ครู วิทยฐานะ ครูชำนาญการพิเศษ

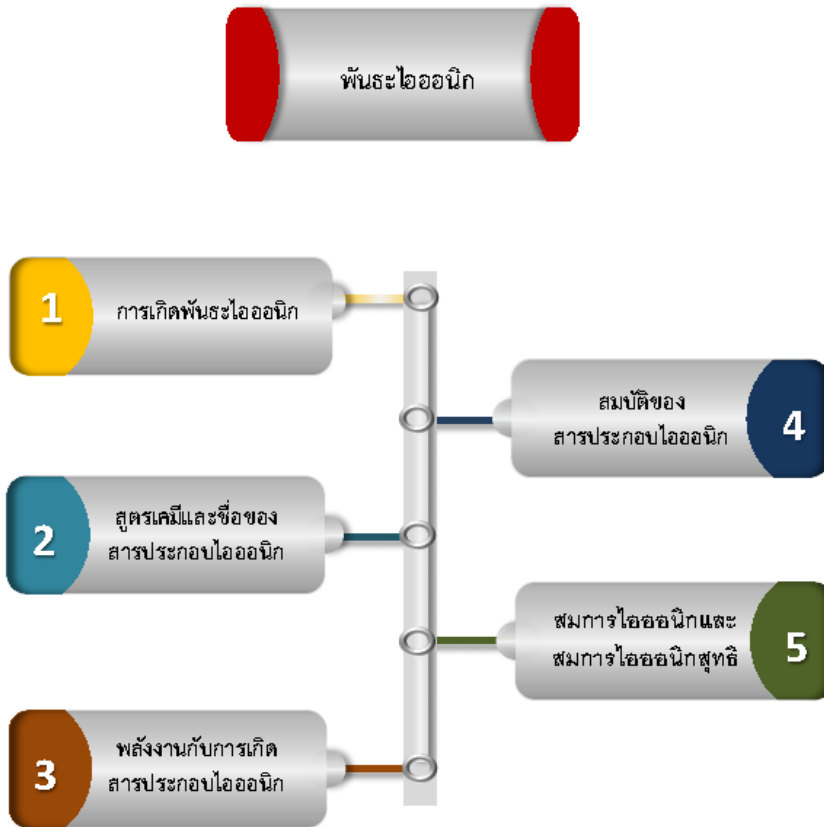

โรงเรียนเดชะปัตตนาอนุกุล อำเภอเมือง จังหวัดปัตตานี
สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 15
สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน
กระทรวงศึกษาธิการ

ผังมโนทัศน์ หน่วยการเรียนรู้ พันธะเคมี

ผังมโนทัศน์ หน่วยการเรียนรู้ พันธะเคมี เรื่อง พันธะไอออนิก

ผลการเรียนรู้

สาระเคมี 1

ม4/9 อธิบายการเกิดไอออนและการเกิดพันธะไอออนิก โดยใช้แผนภาพหรือสัญลักษณ์แบบจุดของลิวอิส

ม.4/10 เขียนสูตร และเรียกชื่อสารประกอบไอออนิก

ม.4/11 คำนวณพลังงานที่เกี่ยวข้องกับปฏิกิริยาการเกิดสารประกอบไอออนิก จากวัฏจักรบอร์น-ฮาเบอร์

ม4./12 อธิบายสมบัติของสารประกอบไอออนิก

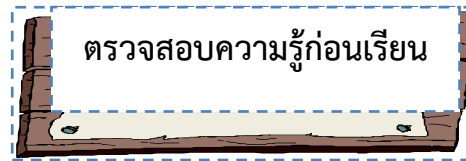
ม.4/13 เขียนสมการไอออนิกและสมการไอออนิกสุทธิของปฏิกิริยาของสารประกอบไอออนิก

จุดประสงค์การเรียนรู้

1. บอกเหตุผลที่แสดงว่ามีแรงยึดเหนี่ยวระหว่างอนุภาคของสารหรือพันธะเคมีได้
2. อธิบายการเกิดไอออนและการเกิดพันธะไอออนิก โดยใช้แผนภาพหรือสัญลักษณ์แบบจุดของลิวอิส
3. อธิบายเกี่ยวกับกฎออกเตต การเกิดไอออน การเกิดพันธะไอออนิกและโครงสร้างของสารประกอบไอออนิกได้
4. เขียนสูตรและเรียกชื่อสารประกอบไอออนิกได้
5. คำนวณพลังงานที่เกี่ยวข้องกับปฏิกิริยาการเกิดสารประกอบไอออนิกจากวัฏจักรบอร์น-ฮาเบอร์
6. อธิบายสมบัติของสารประกอบไอออนิก
7. เขียนสมการไอออนิกและสมการไอออนิกสุทธิของปฏิกิริยาของสารประกอบไอออนิก

ข้อเสนอแนะสำหรับนักเรียนการใช้เอกสารประกอบการเรียน หน่วยการเรียนรู้ พันธะเคมี เรื่อง พันธะไอออนิก

1. เอกสารประกอบการเรียนเรื่อง พันธะไอออนิก นี้ ประกอบด้วยเนื้อหา พร้อมแบบฝึกกิจกรรม จำนวน 5 เรื่อง ดังนี้
 - 1.1 การเกิดพันธะไอออนิก
 - แบบฝึกกิจกรรมที่ 1.1
 - แบบฝึกกิจกรรมที่ 1.2
 - แบบฝึกกิจกรรมที่ 1.3
 - 1.2 การเขียนสูตรและเรียกชื่อสารประกอบไอออนิก
 - แบบฝึกกิจกรรมที่ 1.4
 - 1.3 พลังงานกับการเกิดสารประกอบไอออนิก
 - แบบฝึกกิจกรรมที่ 1.5
 - แบบฝึกกิจกรรมที่ 1.6
 - 1.4 สมบัติของสารประกอบไอออนิก
 - แบบฝึกกิจกรรมที่ 1.7
 - 1.5 สมการไอออนิกและสมการไอออนิกสุทธิ
 - แบบฝึกกิจกรรมที่ 1.8
2. ตรวจสอบความรู้ก่อนเรียนและทำแบบฝึกกิจกรรมหลังเรียน แล้วดูเฉลยและตรวจแบบฝึกทักษะหลังเรียน เพื่อเปรียบเทียบผลความก้าวหน้าในการเรียนด้วยตนเอง

1. จับคู่การจัดเรียงอิเล็กตรอนของอะตอมและไอออนที่กำหนดให้ต่อไปนี้

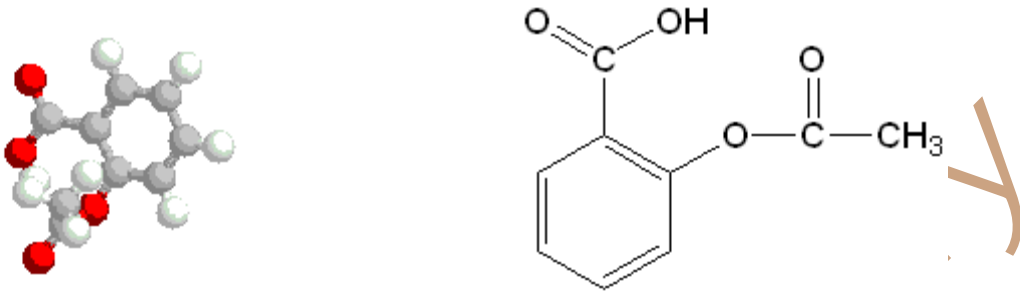
1.1 P	ก. $1s^2 2s^2 2p^6$
1.2 K	ข. $[\text{Ne}] 3s^2 3p^3$
1.3 Γ	ค. $[\text{Kr}] 5s^2 4d^{10} 5p^6$
1.4 Cl^-	ง. $[\text{Ne}] 3s^2 3p^6 4s^1$
1.5 Al^{3+}	จ. $[\text{Ne}] 3s^2 3p^6$

2. ใส่เครื่องหมาย / หน้าข้อความที่ถูกต้อง และใส่เครื่องหมาย X หน้าข้อความที่ไม่ถูกต้อง

- 2.1 อะตอม Cl มีขนาดใหญ่กว่าไอออน Cl^-
- 2.2 ไอออน K^+ มีขนาดเล็กกว่าไอออน Cl^-
- 2.3 ธาตุสมมติ A B และ C อยู่ในหมู่เดียวกันเรียงจากบนลงล่างของตารางธาตุ
ธาตุสมมติ A มีขนาดอะตอมใหญ่ที่สุด
- 2.4 ธาตุที่มีการจัดเรียงอิเล็กตรอนเป็น $1s^2 2s^2 2p^6 3s^2 3p^6 4s^2 3d^8$ มีเวเลนซ์อิเล็กตรอนเท่ากับ 8
- 2.5 ไอออน O^{2-} มีจำนวนเวเลนซ์อิเล็กตรอนมากกว่าไอออน Na^+
- 2.6 ธาตุที่มีเลขอะตอม 12 มีเวเลนซ์อิเล็กตรอนเท่ากับ 2
- 2.7 ธาตุ Be Mg และ Ca มีจำนวนเวเลนซ์อิเล็กตรอนเท่ากัน
- 2.8 ไอออน K^+ มีการจัดเรียงอิเล็กตรอนเป็น 2 8 8 2
- 2.9 ธาตุ Na มีค่าอิเล็กโตรเนกาติวิตีต่ำกว่าธาตุ Cl
- 2.10 ค่าพลังงานไอออไนเซชันลำดับที่ 1 เรียงจากมากไปน้อยได้ดังนี้
 $\text{N} > \text{O} > \text{F}$ และ $\text{O} > \text{S} > \text{Se}$

พันธะเคมี เรื่องที่ 1 พันธะไอออนิก

เวลาที่เรารู้สึกปวดศีรษะ เรามักทานยาที่มี **แอสไพริน** เป็นส่วนประกอบ ซึ่งมีสูตรโครงสร้างทางเคมี คือ

รูปที่ 1.1 แบบจำลองโมเลกุล ของ แอสไพริน
ที่มา <https://th.wikipedia.org/wiki/แอสไพริน> [25 พฤศจิกายน 2559]

จากสูตรโครงสร้างเราอาจสงสัยว่าทำไมอะตอมของธาตุ ออกซิเจน คาร์บอน และไฮโดรเจน จึงรวมกันเกิดเป็นสารประกอบได้ และอะไรที่ยึดอะตอมเหล่านั้นไว้ให้อยู่ในรูปโมเลกุล

การปฏิกิริยาระหว่างโซเดียมและคลอรีน

โซเดียม (Na) เป็นธาตุโลหะสีเงิน มีสถานะเป็นของแข็งสามารถทำปฏิกิริยารุนแรงกับน้ำและติดไฟได้
คลอรีน (Cl) เป็นธาตุอโลหะมีสถานะเป็นแก๊สสีเขียว มีกลิ่นฉุนและเป็นพิษ

แต่เมื่อธาตุทั้งสองมาทำปฏิกิริยากัน เกิดเป็นสารประกอบโซเดียมคลอไรด์ (NaCl) หรือเกลือแกงกลับไม่มีอันตราย และมนุษย์ยังสามารถบริโภคได้ ทำไมจึงเป็นเช่นนั้น แล้ว Na กับ Cl มาทำปฏิกิริยากันเกิดเป็น NaCl ได้อย่างไร

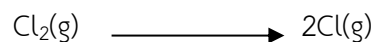
การที่โมเลกุลหรืออะตอมสามารถรวมกันอยู่เป็นกลุ่มก้อนในของแข็งและของเหลว ซึ่งเมื่อต้องการทำให้แยกออกจากกันจะต้องใช้พลังงานจำนวนหนึ่ง และการที่อะตอมสามารถรวมกันเป็นโมเลกุลซึ่งเมื่อต้องการให้สลายตัวกลับมาเป็นอะตอมจะต้องใช้พลังงานจำนวนหนึ่งเช่นกัน เช่น การทำให้เหล็กหลอมเหลวต้องใช้อุณหภูมิถึง 1535°C การทำให้โซเดียมคลอไรด์หรือเกลือแกงหลอมเหลวต้องใช้อุณหภูมิสูงถึง 801°C จากตัวอย่างเป็นหลักฐานที่แสดงว่ามีแรงยึดเหนี่ยวระหว่างอนุภาคของสาร

แรงยึดเหนี่ยวระหว่างอนุภาคของสารมี 2 ประเภท

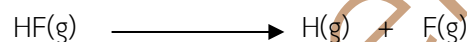
1. แรงยึดเหนี่ยวระหว่างโมเลกุล การทำให้สารเปลี่ยนแปลงจะต้องใช้พลังงานปริมาณหนึ่ง ซึ่งจะมากหรือน้อยขึ้นอยู่กับชนิดของสาร ข้อมูลที่ยืนยันว่าสารมีแรงยึดเหนี่ยวระหว่างโมเลกุล ได้แก่ จุดเดือด จุดหลอมเหลว ความร้อนแฝง การที่ต้องใช้พลังงานจำนวนหนึ่งทำให้ของแข็งหลอมเหลวหรือเปลี่ยนสถานะจากของแข็งเป็นของเหลว การที่ทำให้ของเหลวเดือดหรือเปลี่ยนสถานะจากของเหลวกลายเป็นไอ เช่น น้ำในสถานะของเหลว ณ อุณหภูมิห้อง เมื่อได้รับความร้อนจะระเหยกลายเป็นไอ ไอน้ำก็คือ โมเลกุลของน้ำ ซึ่งแสดงว่าโมเลกุลของน้ำจะต้องมีแรงยึดเหนี่ยวระหว่างกันอยู่

2. แรงยึดเหนี่ยวภายในโมเลกุล โดยทั่วไป โมเลกุลของสารจะประกอบด้วยอะตอม ตั้งแต่ 2 อะตอมขึ้นไป เช่น HCl, HNO₃, NH₃ เป็นต้น (ยกเว้นโมเลกุลของก๊าซเฉื่อยซึ่ง 1 โมเลกุล ประกอบด้วยหนึ่งอะตอม เช่น He, Ne, Ar) จากการทดลองพบว่าสิ่งที่ทำให้โมเลกุลเหล่านี้ สลายตัวออกเป็นอะตอมจะต้องใช้พลังงานจำนวนหนึ่ง เช่น

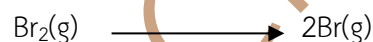
การทำให้ก๊าซคลอรีน 1 โมล เปลี่ยนเป็นอะตอมทั้งหมด จะต้องใช้พลังงาน 242 kJ/mol

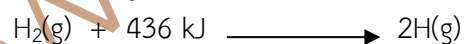
การทำให้ก๊าซไฮโดรเจนฟลูออไรด์ 1 โมล เปลี่ยนเป็นอะตอมของไฮโดรเจน และ ฟลูออรีน ต้องใช้พลังงาน 567 kJ/mol

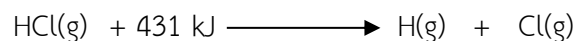
การทำให้ก๊าซโบรมีน 1 โมล เปลี่ยนเป็นอะตอมของโบรมีนทั้งหมด ต้องใช้พลังงาน 193 kJ/mol

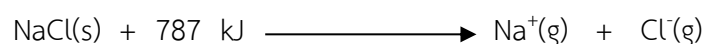
ก๊าซไฮโดรเจน 1 โมล สลายเป็นไฮโดรเจนอะตอม 2 โมล ใช้พลังงาน 436 kJ มีผลให้ไฮโดรเจนอะตอม มีพลังงานสูงกว่าโมเลกุลไฮโดรเจน

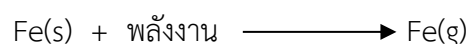
ก๊าซไฮโดรเจนคลอไรด์ 1 โมล สลายเป็นไฮโดรเจนอะตอม และคลอรีนอะตอม อย่างละ 1 โมล ใช้พลังงาน 431 kJ มีผลให้ไฮโดรเจนอะตอมและคลอรีนอะตอม มีพลังงานสูงกว่าโมเลกุลไฮโดรเจนคลอไรด์

ผลึกโซเดียมคลอไรด์ 1 โมล เมื่อได้รับพลังงาน 787 kJ จะสลายเป็น Na⁺ ไอออน และ Cl⁻ ไอออน อย่างละ 1 โมล

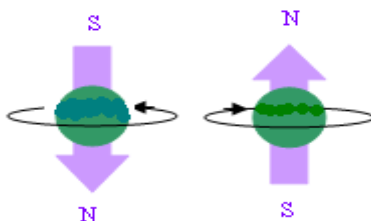
เมื่อโลหะเหล็กที่มีสถานะเป็นของแข็ง 1 โมล ได้รับพลังงานจำนวนหนึ่ง จะสลายเป็นอะตอมของเหล็ก 1 โมล

จากตัวอย่างข้างต้น แสดงให้เห็นว่าอะตอมของธาตุต้องมีแรงยึดเหนี่ยวระหว่างอะตอมในโมเลกุล และแรงยึดเหนี่ยวระหว่างอะตอมคู่หนึ่งๆ ในโมเลกุล แรงยึดเหนี่ยวดังกล่าวข้างต้น เรียกว่า **พันธะเคมี (Chemical bond)**

พันธะเคมี (Chemical bonding) เป็น แรงยึดเหนี่ยวระหว่างอะตอม 2 อะตอม โดยแรงยึดเหนี่ยวจะขึ้นอยู่กับอิเล็กตรอนวงนอกของอะตอมเหล่านั้น โดยการถ่ายโอนทำให้เกิดพันธะเคมีที่เกิดจากการจัดเรียงของอิเล็กตรอน ได้เป็นอิเล็กตรอนคู่ร่วมพันธะขึ้น นอกจากนี้แรงยึดเหนี่ยวที่เกิดขึ้นทำให้พลังงานของอะตอมลดลง การอยู่ร่วมกันของอะตอม 2 อะตอม ทำให้ได้โมเลกุลที่เสถียรขึ้น

การจัดเรียงอิเล็กตรอนเกิดเป็นพันธะนั้น สามารถอธิบายได้หลายแนวทางด้วยกัน แต่เพื่อให้เห็นภาพได้ชัดเจนที่สุดสำหรับการเกิดพันธะเคมีในชั้นต้น จะพิจารณาที่อนุภาคเป็นหลัก เนื่องจากอิเล็กตรอนแต่ละตัวเมื่อโคจรรอบนิวเคลียสจะมีการหมุนรอบตัวเอง เกิดการเหนี่ยวนำทำให้มีอำนาจแม่เหล็กขึ้น เมื่อแม่เหล็ก 2 แห่งมาอยู่ใกล้กัน และมีขั้วที่ตรงกันข้ามหันเข้าหากัน ก็จะดึงดูดกันและอยู่เป็นคู่ได้

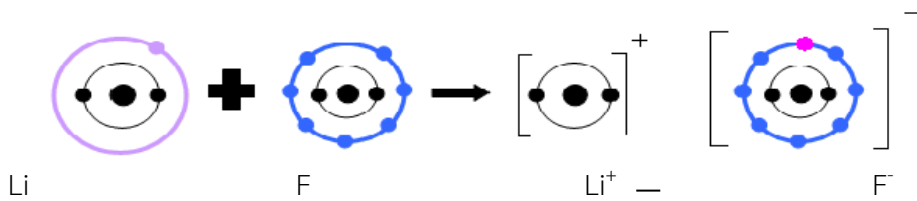
รูปที่ 1.2 การจัดเรียงอิเล็กตรอนที่มีทิศทางหมุนตรงข้ามกัน

ที่มา <https://th.wikipedia.org/wiki/สนามแม่เหล็กไฟฟ้า> [25 พฤศจิกายน 2559]

เมื่อพิจารณาธาตุชนิดหนึ่ง ๆ การที่ธาตุนั้นจะเสถียรได้ ธาตุนั้นจะต้องมีอิเล็กตรอนอยู่เต็มในระดับพลังงานชั้นนอกสุด เช่นเดียวกับลักษณะของอะตอมเดี่ยวที่เสถียร ซึ่งได้แก่แก๊สเฉื่อย เช่น He Ne Ar ซึ่งธาตุในคาบที่ 1 จะมีอิเล็กตรอนได้เต็มที่ 2 อิเล็กตรอน เนื่องจากระดับพลังงาน K สามารถบรรจุอิเล็กตรอนได้เพียง 2 อิเล็กตรอน ธาตุในคาบที่ 2 ก็สามารถบรรจุอิเล็กตรอนได้ 8 อิเล็กตรอน เนื่องจากระดับพลังงาน L สามารถบรรจุอิเล็กตรอนได้ 8 อิเล็กตรอน ดังนั้นธาตุใดๆ ที่ยังมีอิเล็กตรอนไม่เต็มระดับพลังงาน ย่อมพยายามที่จะทำให้ระดับพลังงานนั้นเต็มให้ได้ ไม่ว่าจะด้วยวิธีใดก็ตามจึงเกิดพันธะกับอะตอมอื่นเพื่อเปลี่ยนแปลงจำนวนอิเล็กตรอนให้อยู่ในสถานะเสถียร คือ มีอิเล็กตรอนเต็มระดับพลังงานนอกสุด

ถ้าพิจารณาอะตอมของลิเทียม ซึ่งการจัดเรียงอิเล็กตรอนตามกฎออกเตตจะมีอิเล็กตรอนวงนอกอยู่ 1 อิเล็กตรอน ส่วนฟลูออรีนจะมีอิเล็กตรอนวงนอกอยู่ 7 อิเล็กตรอน ดังนั้นลิเทียมจึงมีแนวโน้มที่จะจ่ายอิเล็กตรอนออกจากอะตอม 1 อิเล็กตรอน ส่วนฟลูออรีนก็มีแนวโน้มที่จะรับอิเล็กตรอนเข้ามาในอะตอม

ดังนั้น เมื่อธาตุทั้ง 2 อะตอมมาพบกัน จึงสามารถเกิดการถ่ายโอนอิเล็กตรอนกันได้ โดยลิเทียมจ่ายอิเล็กตรอนให้กับฟลูออรีน 1 อิเล็กตรอน อะตอมทั้งคู่จะเสถียร และรวมกันเป็นโมเลกุลอยู่ได้ ลักษณะเช่นนี้เองที่จัดเป็นพันธะเคมีชนิดหนึ่ง ซึ่งจะได้กล่าวต่อไป

รูปที่ 1.3 การเกิดพันธะเคมีของลิเทียมฟลูออไรด์

<https://www.google.com/การเกิดพันธะของลิเทียมฟลูออไรด์> [25 พฤศจิกายน 2559]

การเกิดพันธะเคมีนั้นไม่ว่าจะเกิดระหว่างอะตอมใดๆ ก็ตาม ย่อมมีลักษณะเหมือนกันดังที่ได้กล่าวไว้แล้วข้างต้น คือเป็นการนำให้อะตอมเสถียรขึ้น โดยมีอิเล็กตรอนเต็มในระดับพลังงานนอกสุดเหมือนแก๊สเฉื่อย แต่อย่างไรก็ตาม มีการแบ่งประเภทของพันธะเคมีออกเป็น 3 ชนิด ได้แก่ พันธะไอออนิก (Ionic bond) พันธะโคเวเลนต์ (Covalent bond) และพันธะโลหะ (Metallic bond) ถ้าลองพิจารณาอย่างละเอียดแล้วจะพบว่าพันธะทั้ง 3 ชนิดนั้นไม่ได้แตกต่างกันมากนัก ในแง่ของการปรับเปลี่ยนอะตอมให้เสถียรขึ้น โดยพยายามมีอิเล็กตรอนเต็มในระดับพลังงานนอกสุด และเพื่อให้สามารถเข้าใจได้ง่ายขึ้น จะอาศัยตัวอย่างโมเลกุลต่อไปนี้เป็นตัวแทนของพันธะต่างๆ ในการอธิบาย

$\text{H}-\text{Cl}$
 $\text{H}:\ddot{\text{Cl}}:$

ทั้งคลอรีน (Cl) และไฮโดรเจน (H) ต่างก็ต้องการอิเล็กตรอนอีก 1 อิเล็กตรอน เพื่อให้เต็มระดับพลังงาน โดยการนำเอาอิเล็กตรอนเดี่ยวของตัวเองไปเข้าคู่ กับอิเล็กตรอนเดี่ยวของอีกอะตอมหนึ่ง โดยที่แต่ละอะตอมต่างก็พยายามที่จะรับอิเล็กตรอนเข้ามา อิเล็กตรอนคู่ร่วมพันธะที่เกิดขึ้น จึงเป็นอิเล็กตรอนที่อะตอมทั้งสองใช้ร่วมกัน เรียกว่าเกิดเป็น **พันธะโคเวเลนต์**

$\text{Na}-\text{Cl}$

Na^+Cl^-

โซเดียม (Na) นั้นมีอิเล็กตรอนเดี่ยวอยู่ 1 อิเล็กตรอน และย่อมต้องการที่จะเข้าคู่กับอิเล็กตรอนของคลอรีน (Cl) เช่นกัน แต่เนื่องจากอิเล็กตรอนวงนอกของโซเดียมมีเพียง 1 อิเล็กตรอน การที่โซเดียมจะเสถียรได้นั้นจะต้องปลดปล่อยอิเล็กตรอน ดังนั้นโซเดียมจึงจ่ายอิเล็กตรอนเพิ่มเข้ามา 1 อิเล็กตรอนก็เกิดเป็นไอออนลบขึ้น จึงอาจเขียนแทนได้เป็น Na^+Cl^- และเรียกพันธะที่เกิดจากอะตอมในลักษณะนี้ว่า **พันธะไอออนิก**

$\text{Na}-\text{Na}$

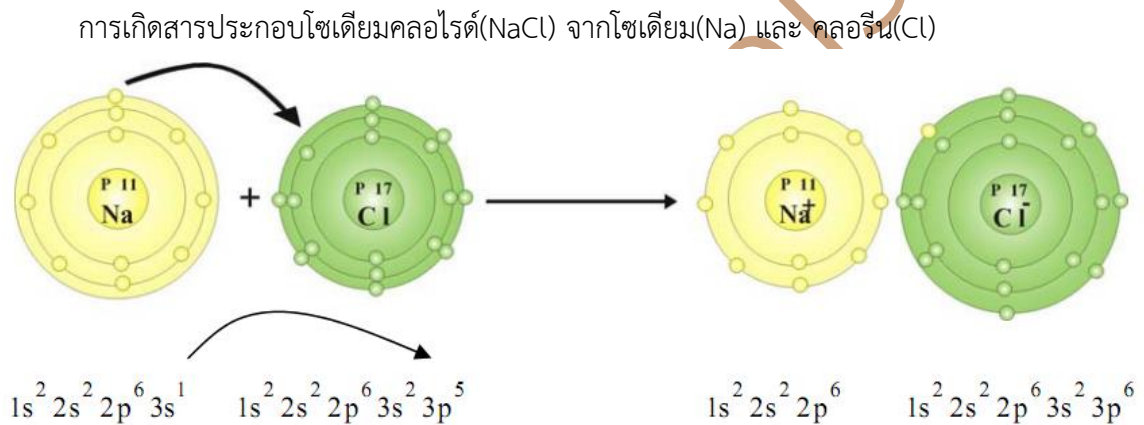
ในกรณีนี้ โลหะโซเดียมทั้ง 2 อะตอมต่างก็พยายามจ่ายอิเล็กตรอนวงนอกออกมาเพื่อให้เกิดไอออนบวก ซึ่งเสถียรเพราะมีอิเล็กตรอนเต็มในระดับพลังงานชั้นนอกสุดทำให้อิเล็กตรอนวงนอกสุดหลุดออกมาเป็นอิเล็กตรอนอิสระ แต่จะหลุดออกมาอยู่ในระดับพลังงานสูงขึ้นไป และสามารถจะเคลื่อนที่ได้อย่างอิสระ โดยเราจะเรียกพันธะในลักษณะนี้ว่า **พันธะโลหะ**

ทั้งหมดนี้เป็นลักษณะโดยรวมของพันธะเคมี ซึ่งจะเห็นได้ว่า ไม่ว่าจะเป็พันธะอะไรก็ตามจะมีลักษณะที่เหมือนกัน คือ เป็นการนำเอาอิเล็กตรอนที่ไม่มีคู่มาเข้าคู่กันทั้งสิ้น การจำแนกชนิดของพันธะนั้นในบางครั้งจะใช้ค่าสภาพไฟฟ้าลบ (Electronegativity / EN) เป็นตัวกำหนดแยก จึงมีผู้กล่าวว่าพันธะโคเวเลนต์ คือ พันธะระหว่างอโลหะกับอโลหะ พันธะไอออนิก คือ พันธะระหว่างโลหะกับอโลหะ และพันธะโลหะ คือ พันธะระหว่างโลหะด้วยกันเอง

1.1 พันธะไอออนิก

1.1.1 การเกิดพันธะไอออนิก

โดยทั่วไปธาตุต่างๆ จะไม่อยู่เป็นอะตอมเดี่ยว ยกเว้นก๊าซเฉื่อยที่ทำปฏิกิริยากับธาตุอื่นได้ยาก และธาตุเฉื่อยนี้มีเวเลนซ์อิเล็กตรอนเท่ากับ 8 ยกเว้นฮีเลียมที่มีเวเลนซ์อิเล็กตรอนเท่ากับ 2 การมีเวเลนซ์อิเล็กตรอนเท่ากับ 8 เป็นสภาพที่อะตอมน่าจะเสถียรที่สุด อะตอมของธาตุต่างๆ จึงปรับตัวให้อยู่ในสถานะที่เสถียรที่สุด โดยการให้หรือรับอิเล็กตรอน หรือการใช้อิเล็กตรอนร่วมกันกับธาตุอื่นเกิดเป็นสารประกอบเพื่อทำให้มีเวเลนซ์อิเล็กตรอนเป็น 8 ลักษณะการรวมตัวของอะตอมเพื่อให้มีเวเลนซ์อิเล็กตรอนเท่ากับ 8 เรียกว่า **กฎออกเตต** การรวมตัวระหว่างอะตอมของโซเดียมกับคลอรีนเป็นโซเดียมคลอไรด์เป็นไปตามกฎออกเตตหรือไม่ ให้พิจารณาดังต่อไปนี้

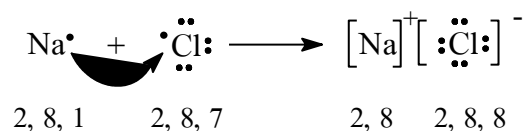

รูปที่ 1.4 การเกิดสารประกอบโซเดียมคลอไรด์

ที่มา <https://www.google.com/search?การเกิดสารประกอบโซเดียมคลอไรด์>

[25 พฤศจิกายน 2559]

เขียนสูตรโครงสร้างแบบลิวอิส ดังนี้

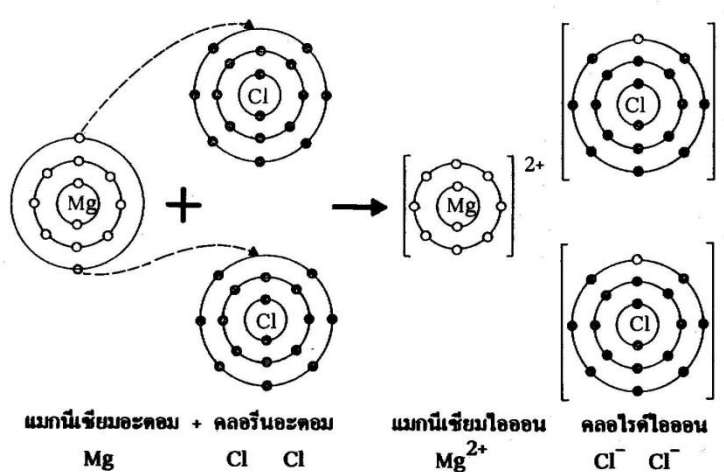

โซเดียมไอออนและคลอไรด์ไอออนมีประจุต่างกัน จึงยึดเหนี่ยวด้วยแรงดึงดูดดึงดูดระหว่างประจุไฟฟ้าต่างชนิดกันเกิดเป็นพันธะที่เรียกว่า **พันธะไอออนิก** และเรียกโซเดียมคลอไรด์ ซึ่งเป็นสารประกอบที่เกิดจากพันธะไอออนิกว่า **สารประกอบไอออนิก**

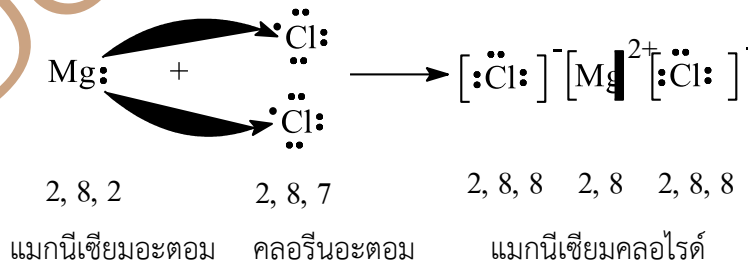
พันธะไอออนิก (Ionic bond) เป็น แรงยึดเหนี่ยวที่เกิดในสาร โดยที่อะตอมของธาตุที่มีค่าพลังงานไอออนไนเซชันต่ำ ให้เวเลนซ์อิเล็กตรอนแก่อะตอมของธาตุที่มีค่าพลังงานไอออนไนเซชันสูง กลายเป็นไอออนที่มีประจุบวกและประจุลบเมื่อไอออนทั้งสองเข้ามาอยู่ใกล้กันจะเกิดแรงดึงดูดทางไฟฟ้าที่แข็งแกร่งระหว่างประจุไฟฟ้าตรงข้ามเหล่านั้น ทำให้ไอออนทั้งสองยึดเหนี่ยวกันด้วย พันธะเคมีที่เรียกว่า **“พันธะไอออนิก”**

เนื่องจากโลหะมีค่าพลังงานไอออนไนเซชันต่ำ และอโลหะมีค่าพลังงานไอออนไนเซชันสูง ดังนั้นพันธะไอออนิกจึงเกิดระหว่างธาตุโลหะ และอโลหะได้ดี กล่าวคือ อะตอมของโลหะให้เวเลนซ์อิเล็กตรอนกับอะตอมของอโลหะ แล้วเกิดไอออนบวกของโลหะ และไอออนลบของอโลหะ ไอออนทั้งสองจะส่งแรงดึงดูดระหว่างประจุบวกและลบ เกิดเป็นพันธะไอออนิก และการที่โลหะให้เวเลนซ์อิเล็กตรอนแก่อโลหะเพื่อปรับให้มีเวเลนซ์อิเล็กตรอนเป็นแปด แบบก๊าซเฉื่อย ส่วนอโลหะรับเวเลนซ์อิเล็กตรอนมานั้นก็เพื่อปรับตัวเองให้เสถียรแบบก๊าซเฉื่อยเช่นกัน ไอออนบวกกับไอออนลบจึงดึงดูดกันด้วยแรงดึงดูดระหว่างประจุไฟฟ้าเกิดเป็นสารประกอบไอออนิก (Ionic compound) ดังตัวอย่างต่อไปนี้

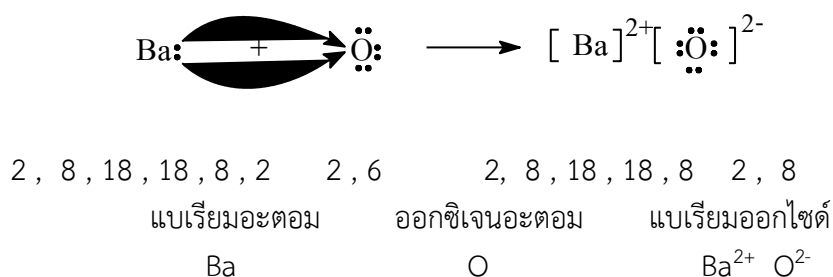
การเกิดสารประกอบแมกนีเซียมคลอไรด์ ($MgCl_2$) จาก Mg อะตอมและ Cl อะตอม

เขียนสูตรโครงสร้างแบบลิวิส ดังนี้

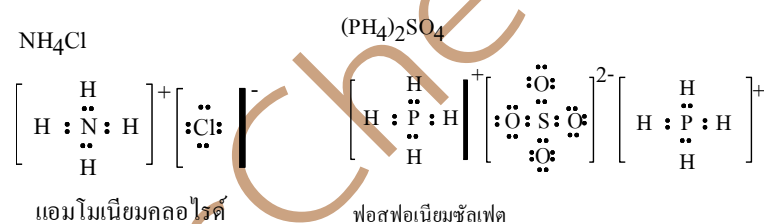

ตัวอย่างการเกิดพันธะไอออนิกในสารประกอบต่าง ๆ

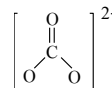

ลักษณะสำคัญของสารประกอบไอออนิก

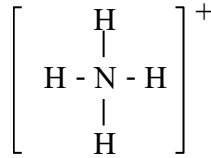
1. พันธะไอออนิก เป็นพันธะเคมีที่เกิดจาก ไอออนของโลหะ + ไอออนของอโลหะ เช่น NaCl, MgO, KI แต่อะตอมของโลหะบางชนิด เช่น Al, Be, Hg สามารถสร้างพันธะโคเวเลนต์กับอะตอมของโลหะได้ เช่น Al_2Cl_6 , BeF_2 , BeCl_2 , HgCl_2 เป็นสารประกอบโคเวเลนต์แต่ Al_2O_3 , Hg_2Cl_2 เป็นสารประกอบไอออนิก
2. พันธะไอออนิก อาจเป็นพันธะเคมีที่เกิดจากธาตุที่มีพลังงานไอออไนเซชันต่ำรวมกับธาตุที่มีพลังงานไอออไนเซชันสูง
3. พันธะไอออนิก อาจเป็นพันธะเคมีที่เกิดจากไอออนบวกที่เป็นกลุ่มอะตอมของอโลหะ เช่น NH_4^+ กับไอออนลบของอโลหะ เช่น

4. สารประกอบไอออนิกไม่มีสูตรโมเลกุล มีแต่สูตรอย่างง่ายหรือสูตรเอมพิริคัล
5. สารประกอบไอออนิกมีจุดเดือด จุดหลอมเหลวสูง เช่น NaCl จุดหลอมเหลว 801°C
6. สารประกอบไอออนิกในภาวะปกติเป็นของแข็ง ประกอบด้วยไอออนบวก และไอออนลบ ไอออนเหล่านี้ไม่เคลื่อนที่ ดังนั้นจึงไม่นำไฟฟ้า แต่เมื่อหลอมเหลวหรือละลายน้ำ จะแตกตัวเป็นไอออนเคลื่อนที่ได้ เกิดเป็นสารอิเล็กโทรไลต์จึงสามารถนำไฟฟ้าได้
7. สารประกอบไอออนิกชนิดที่ละลายน้ำได้ จะต้องมีการเปลี่ยนแปลงพลังงานเกิดขึ้นเสมอ อาจเป็นแบบคายหรือดูดพลังงาน เช่น KCl 1 โมล ละลายน้ำ ดูดพลังงานเท่ากับ 17 kJ/mol
8. สารประกอบไอออนิกที่เกิดจากอะตอมโลหะกับอะตอมอโลหะ สร้างเฉพาะพันธะไอออนิกอย่างเดียว เช่น NaCl, MgCl_2 , K_2S , CaO
9. สารประกอบไอออนิกที่เกิดจากโลหะหรือกลุ่มอะตอมโลหะที่เกิดไอออนบวกกับอโลหะ หรือกลุ่มอะตอมอโลหะที่เป็นไอออนลบ สารพวกนี้จะมีทั้งพันธะไอออนิก และพันธะโคเวเลนต์ เช่น CaCO_3 , NH_4Cl , CaCO_3 มีพันธะไอออนิกระหว่างไอออนบวกคือ Ca^{2+} กับไอออนลบคือ $[\text{CO}_3]^{2-}$ และมีพันธะโคเวเลนต์ในส่วนที่เป็นไอออนลบคือ $[\text{CO}_3]^{2-}$ ดังนี้

NH_4Cl มีพันธะไอออนิกระหว่างไอออนบวก คือ NH_4^+ กับไอออนลบ คือ Cl^- และมีพันธะโคเวเลนต์ในส่วนที่เป็นไอออนบวกคือ $[\text{NH}_4]^+$ ดังนี้

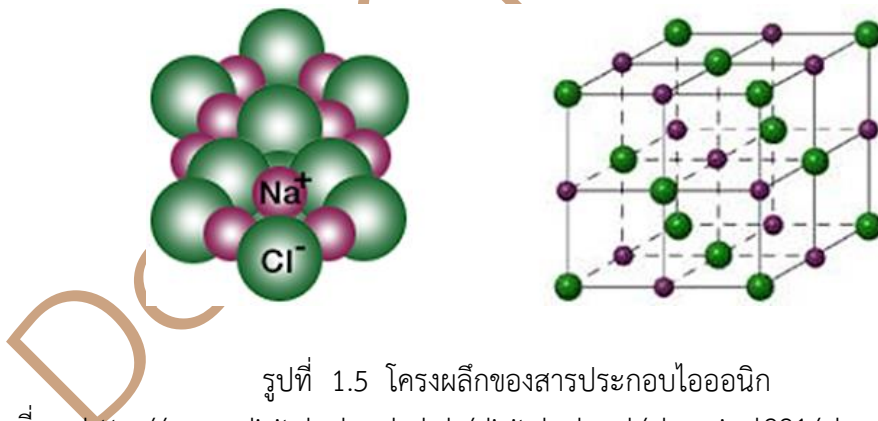

***หมายเหตุ** โลหะบางชนิด เช่น Be, Sn เมื่อรวมตัวกับอโลหะบางชนิด เช่น Cl ไม่ได้เกิดพันธะไอออนิก แต่เกิดพันธะโคเวเลนต์ เช่น BeCl_2 SnCl_4 SnCl_2 เป็นต้น

1.1.2 โครงสร้างของสารประกอบไอออนิก

ผลึกสารประกอบไอออนิกมีรูปร่างเป็นรูปลูกบาศก์ประกอบด้วยไอออนบวกและไอออนลบเรียงสลับกันเป็นสามมิติแบบต่าง ๆ ไม่สามารถแยกเป็นโมเลกุลเดี่ยว ๆ ได้ ดังนั้นจึงไม่สามารถทราบขอบเขตของไอออนของธาตุต่าง ๆ ใน 1 โมเลกุลได้ แต่สามารถหาออกมาได้ในรูปอัตราส่วนอย่างต่ำของไอออนที่เป็นองค์ประกอบเท่านั้น จึงมีแต่สูตรอย่างง่าย (สูตรเอมพิริคัล) ไม่มีสูตรโมเลกุล จึงใช้สูตรอย่างง่ายแทนสูตรเคมีของสารประกอบไอออนิก

ตัวอย่างเช่น **โครงสร้างของผลึก** โซเดียมคลอไรด์เป็นของแข็ง รูปลูกบาศก์ ใสไม่มีสีในผลึกมีโซเดียมไอออนสลับกับคลอไรด์ไอออน เป็นแถว ๆ ทั้งสามมิติ มีลักษณะคล้ายตาข่าย โดยที่แต่ละไอออนจะมีไอออนต่างชนิดล้อมรอบอยู่ 6 ไอออน ดังรูปที่ 1.5

รูปที่ 1.5 โครงสร้างผลึกของสารประกอบไอออนิก

ที่มา <http://www.digitalschool.club/digitalschool/chemical221/chemical43.php>

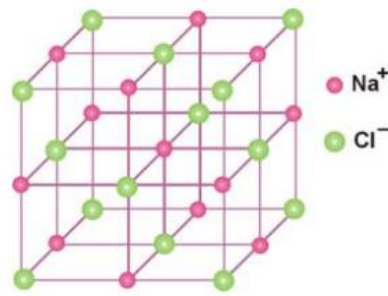
[25 พฤศจิกายน 2559]

โครงสร้างผลึกสารประกอบไอออนิกจะมีลักษณะแบบใด ขึ้นอยู่กับ

- ❖ ประจุที่ปรากฏอยู่บนไอออนบวก และลบ
- ❖ อัตราส่วนระหว่างรัศมีไอออนบวกและลบ

ตัวอย่างโครงสร้างของสารประกอบไอออนิกอื่น ๆ ที่เกิดจากไอออนบวก และไอออนลบในลักษณะเดียวกับผลึกโซเดียมคลอไรด์ แต่มีการจัดตัวแตกต่างกัน

1. โครงสร้างแบบโซเดียมคลอไรด์ (Rock salt structure) ในผลึกโซเดียมคลอไรด์ มีโซเดียมไอออนสลับกันกับคลอไรด์ ไอออนเป็นแถว ๆ ทั้งสามมิติ มีลักษณะคล้ายตาข่าย โดยที่แต่ละไอออน จะมีไอออนต่างชนิดล้อมรอบอยู่ 6 ไอออน ดังรูป

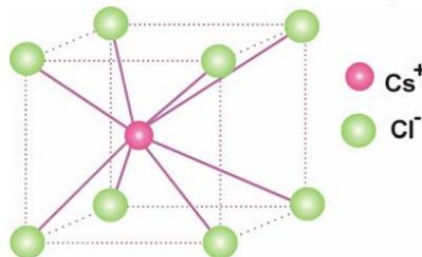

รูปที่ 1.6 โครงสร้างผลึกของโซเดียมคลอไรด์

ที่มา <https://www.google.com/search?รูปผลึกสารประกอบไอออนิก> [25 พฤศจิกายน 2559]

ดังนั้น อัตราส่วนระหว่างไอออนบวก : ไอออนลบเท่ากับ 6:6 หรือ 1:1 สูตรอย่างง่ายจึงเป็น NaCl

2. โครงสร้างแบบซีเซียมคลอไรด์ (Cesium Chloride structure) ผลึกซีเซียมคลอไรด์ แต่ละไอออนจะมีไอออนต่างชนิดล้อมรอบอยู่ 8 ไอออน ดังรูป

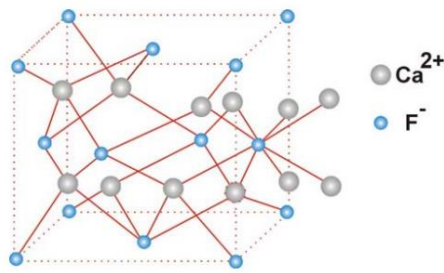

รูปที่ 1.7 โครงสร้างผลึกของซีเซียมคลอไรด์

ที่มา <https://www.google.com/search?รูปผลึกสารประกอบไอออนิก> [25 พฤศจิกายน 2559]

ดังนั้นอัตราส่วนระหว่างไอออนบวก : ไอออนลบเท่ากับ 8 : 8 หรือ 1 : 1 สูตรอย่างง่ายจึงเป็น CsCl จากตัวอย่างของโครงสร้างผลึกของโซเดียมคลอไรด์และซีเซียมคลอไรด์ จะมีลักษณะต่างกัน ถึงแม้ว่าจะเป็นธาตุในหมู่เดียวกัน เพราะมีขนาดไอออนต่างกัน

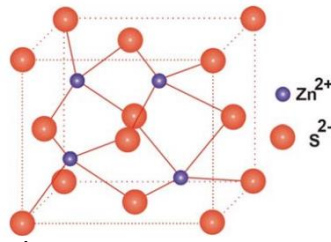
3. โครงสร้างแบบแคลเซียมฟลูออไรด์ (Fluorite structure) ผลึกของแคลเซียมฟลูออไรด์ แต่ละไอออนของ Ca²⁺ จะถูกล้อมรอบด้วย F⁻ 8 ไอออน แต่ละไอออนของ F⁻ จะถูกล้อมรอบด้วย Ca²⁺ 4 ไอออน ดังรูป

รูปที่ 1.8 โครงสร้างผลึกแบบ CaF_2

ที่มา <https://www.google.com/search?รูปผลึกสารประกอบไอออนิก> [25 พฤศจิกายน 2559]

ดังนั้นอัตราส่วนอัตราส่วนระหว่างไอออนบวก : ไอออนลบเท่ากับ 4 : 8 หรือ 1 : 2
สูตรอย่างง่ายจึงเป็น CaF_2

4. โครงสร้างแบบซิงค์ไฟต์ (Zinc blend structure) ผลึกของซิงค์ไฟต์ แต่ละไอออนของ Zn^{2+} จะถูกล้อมรอบด้วย S^{2-} 4 ไอออน แต่ละไอออนของ S^{2-} จะถูกล้อมรอบด้วย Zn^{2+} 4 ไอออน ดังรูป

รูปที่ 1.9 โครงสร้างผลึกแบบ ZnS

ที่มา <https://www.google.com/search?รูปผลึกสารประกอบไอออนิก> [25 พฤศจิกายน 2559]

ดังนั้นอัตราส่วนอัตราส่วนระหว่างไอออนบวก : ไอออนลบเท่ากับ 4 : 4 หรือ 1 : 1 สูตรอย่างง่ายจึงเป็น ZnS

จากตัวอย่างของโครงสร้างผลึกของแคลเซียมฟลูออไรด์และซิงค์ไฟต์ จะมีลักษณะโครงสร้างต่างกัน เพราะมีคาบประจุบวกและลบต่างกันการจัดเรียงตัวของไอออนในสารประกอบไอออนิกทำให้เกิดโครงสร้างรูปทรง 3 มิติ เช่น การจัดเรียงตัวของ Na^+ และ Cl^- ต่อเนื่องกันไม่สิ้นสุด ทำให้สารประกอบที่เกิดขึ้นไม่อยู่ในรูปโมเลกุลเดี่ยว ทำให้สารประกอบไอออนิกมีแต่เพียงสูตรอย่างง่ายเขียนเป็น NaCl

ลักษณะสำคัญของโครงผลึกของสารประกอบไอออนิก

1. โครงสร้างของสารประกอบไอออนิกมีลักษณะคล้ายตาข่าย ไม่มีสูตรโมเลกุล มีแต่สูตรอย่างง่าย (เอ็มพีริคัล)
2. โครงผลึกของสารประกอบไอออนิกของธาตุหมู่เดียว อาจจะเหมือนกันหรือไม่เหมือนกันก็ได้ เช่น โครงผลึกของ NaCl ต่างจากโครงผลึกของ CsCl ซึ่งทั้งคู่ต่างก็เป็นคลอไรด์ของธาตุหมู่เดียวกัน

สารประกอบไอออนิก

โลหะรวมกับอโลหะด้วยพันธะไอออนิก เกิดเป็นสารประกอบไอออนิกโดยอะตอมโลหะให้อิเล็กตรอนเกิดเป็นไอออนบวก และอะตอมของอโลหะรับอิเล็กตรอนเกิดเป็นไอออนลบ ดังตารางข้างล่างนี้

ตารางที่ 1.1 ตารางแสดงประจุของไอออนของธาตุตามหมู่

หมู่ที่	โลหะ	จำนวนอิเล็กตรอนที่ให้	ไอออนที่เกิด	หมู่ที่	โลหะ	จำนวนอิเล็กตรอนที่ให้	ไอออนที่เกิด
1	Na	1	Na ⁺	5	N	3	N ³⁻
	K	1	K ⁺			3	P ³⁻
2	Mg	2	Mg ²⁺	6	O	2	O ²⁻
	Ca	2	Ca ²⁺			2	S ²⁻
3	Al	3	Al ³⁺	7	Cl	1	Cl ⁻
						I	1

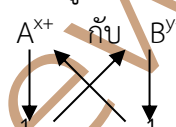
1.1.3 การเขียนสูตรและเรียกชื่อสารประกอบไอออนิก

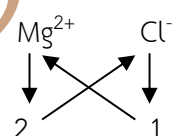
1. การเขียนสูตรสารประกอบไอออนิก ในสารประกอบไอออนิกประกอบด้วยไอออนบวกและไอออนลบ ไอออนทั้งสองชนิดจะรวมตัวกันด้วยอัตราส่วนที่ทำให้ผลรวมของประจุเป็นศูนย์

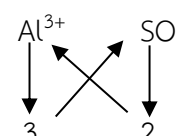
หลักการเขียนสูตรสารประกอบไอออนิก

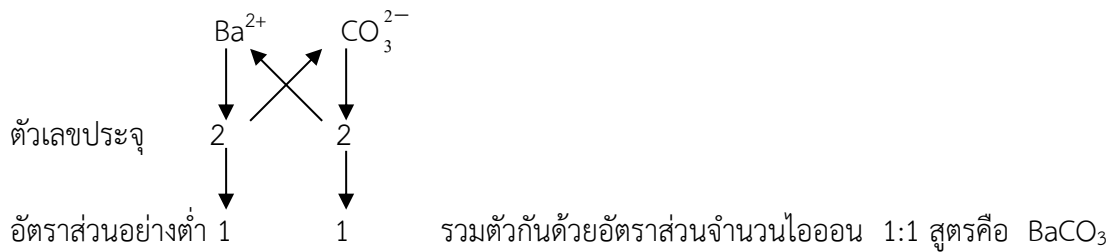
- เขียนสูตรของไอออนบวกไว้ข้างหน้าไอออนลบ
- ถ้าไอออนใดมีจำนวนมากกว่าหนึ่ง ให้ระบุจำนวนไอออนนั้นด้วย โดยเขียนตัวเลขแสดงจำนวนไอออนไว้ที่มุมล่างด้านขวา และใส่วงเล็บ ()

พิจารณาหลักการเขียนสูตรสารประกอบไอออนิกดังต่อไปนี้

A^{x+} กับ B^{y-}

 รวมตัวกันด้วยอัตราส่วนจำนวนไอออน 1:1 ได้สูตรเป็น A_yB_x

เช่น
 Mg^{2+} และ Cl^{-}

 ตัวเลขประจุ 2 และ 1 รวมตัวกันด้วยอัตราส่วนจำนวนไอออน 1:2 สูตรคือ $MgCl_2$

Al^{3+} และ SO_4^{2-}

 ตัวเลขประจุ 3 และ 2 รวมตัวกันด้วยอัตราส่วนจำนวนไอออน 2:3 สูตรคือ $Al_2(SO_4)_3$

ตารางที่ 1.2 ตัวอย่างสูตรสารประกอบไอออนิกที่เกิดจากโลหะและอโลหะ (M แทนโลหะ X แทนอโลหะ)

โลหะหมู่	อโลหะหมู่	สูตรเอมพิริคัล	ตัวอย่าง
IA	VIIA	MX	NaCl KI CsF
IA	VIA	M_2X	Li_2O K_2O Na_2S
IIA	VIIA	MX_2	MgCl_2 SrBr_2 CaI_2
IIA	VIA	MX	BaS SrO MgS
IIIA	VIIA	MX_3	AlF_3
IIIA	VIA	M_2X_3	Al_2O_3

2. การเรียกชื่อสารประกอบไอออนิก มีหลักการดังนี้

- อ่านชื่อไอออนบวกก่อน (NH_4^+ หรือโลหะ)
- อ่านชื่อไอออนลบ หรืออโลหะ (อนุมูลกรด)
- ไม่ต้องอ่านเลขแสดงจำนวนอะตอม
- ชื่ออโลหะให้ลงท้ายด้วยไอดี (-ide) เช่น ออกไซด์ , คลอไรด์ , ซัลไฟด์ ส่วนอนุมูลกรดให้อ่านชื่อตามอนุมูลกรดนั้นๆ เช่น ซัลเฟต , ฟอสเฟต , คาร์บอเนต เป็นต้น

2.1 การอ่านชื่อไอออนบวกของโลหะ

2.1.1 โลหะที่เกิดไอออนบวกได้ค่าเดียว ให้อ่านชื่อโลหะแล้วตามด้วยไอออน เช่น

- ไอออนบวกของธาตุหมู่ 1A : Li^+ อ่านว่า ลิเทียมไอออน
 Na^+ อ่านว่า โซเดียมไอออน
- ไอออนบวกของธาตุหมู่ 2A : Mg^{2+} อ่านว่า แมกนีเซียมไอออน
 Ca^{2+} อ่านว่า แคลเซียมไอออน
- ไอออนบวกของธาตุหมู่ 3A : Al^{3+} อ่านว่า อะลูมิเนียมไอออน

2.1.2 โลหะที่เกิดไอออนบวกมากกว่า 1 ชนิด ให้อ่านชื่อโลหะแล้วตามด้วยค่าประจุของไอออน แล้วลงท้ายด้วยคำว่าไอออน เช่น

- ไอออนบวกของธาตุหมู่ 4A : Pb^{2+} อ่านว่า เลด (II) ไอออน
- ไอออนบวกของโลหะทรานซิชัน : Cu^+ อ่านว่า คอปเปอร์ (I) ไอออน
 Cu^{2+} อ่านว่า คอปเปอร์ (II) ไอออน
 Fe^{2+} อ่านว่า ไอร์ออน (II) ไอออน
 Fe^{3+} อ่านว่า ไอร์ออน (III) ไอออน

2.2 การอ่านชื่อไอออนลบของโลหะ

2.2.1 ไอออนลบที่เกิดจากโลหะเพียงชนิดเดียว ให้อ่านชื่อลงท้าย “-ไต์” (-ide) แล้วลงท้ายด้วยคำว่าไอออน เช่น O^{2-} อ่านว่า ออกไซด์ (oxide) ไอออน, Cl^- อ่านว่า คลอไรต์ (chloride) ไอออน, S^{2-} อ่านว่า ซัลไฟต์ (sulfide) ไอออน, ยกเว้น CN^- อ่านว่า ไชยาไนต์ (cyanide) ไอออน และ OH^- อ่านว่า ไฮดรอกไซด์ (hydroxide) ไอออน

2.2.2 ไอออนลบที่เกิดจากกลุ่มธาตุโลหะที่มีออกซิเจนเป็นองค์ประกอบร่วมอยู่ด้วย และถ้าไอออนของกลุ่มธาตุของโลหะเหล่านั้นเกิดไอออนลบได้ 2 ชนิด ไอออนลบที่มีจำนวนอะตอมของออกซิเจนมาก อ่านลงท้าย “-เต (-ate)” แล้วลงท้ายด้วยคำว่าไอออน ส่วนไอออนลบที่มีจำนวนอะตอมของออกซิเจนน้อย อาจลงท้าย “-ไต์ (-ite)” เช่น

- ไอออนลบที่เกิดจากกลุ่มธาตุโลหะ S และ O คือ SO_4^{2-} อ่านว่า ซัลเฟต (sulfate) ไอออน SO_3^{2-} อ่านว่า ซัลไฟต์ (sulfite) ไอออน

- ไอออนลบที่เกิดจากกลุ่มธาตุโลหะ N และ O คือ NO_3^- อ่านว่า ไนเตรต (nitrate) ไอออน NO_2^- อ่านว่า ไนไตรต์ (nitrite) ไอออน

- ไอออนลบที่เกิดจากกลุ่มธาตุโลหะ C กับ O เกิดชนิดเดียว อ่านลงท้าย “-เต (-ate)” CO_3^{2-} อ่านว่า คาร์บอเนต (carbonate) ไอออน

- ไอออนลบที่เกิดจากกลุ่มธาตุโลหะ Cl กับ O เกิดมากกว่า 2 ชนิด ชนิดที่มีจำนวนอะตอมออกซิเจนน้อยมาก ให้อ่านขึ้นต้นคำว่า “ไฮโป (hypo)” และถ้ามีจำนวนอะตอมออกซิเจนมากๆ ให้อ่านชื่อขึ้นต้นด้วยคำว่า “เปอร์ (per)” เช่น ClO^- อ่านว่า ไฮโปคลอไรต์ไอออน ClO_2^- อ่านว่า คลอไรต์ (chlorite) ไอออน (O น้อยมาก) ClO_3^- อ่านว่า คลอเรต (chlorate) ไอออน ClO_4^- อ่านว่า เปอร์คลอเรตไอออน

2.3 การอ่านชื่อของไอออนลบที่เกิดจากกรดแตกตัวให้ไฮโดรเจนไอออนได้ไม่หมด ต้องอ่านจำนวนอะตอมของไฮโดรเจนด้วย เช่น ไอออนลบของกรดที่แตกตัวเหลือไฮโดรเจนอีก 1 ไอออน: HCO_3^- อ่านว่า ไฮโดรเจนคาร์บอเนตไอออน HSO_4^- ไฮโดรเจนซัลเฟตไอออน ไอออนลบของกรดที่แตกตัวเหลือไฮโดรเจนอีก 2 อะตอม : $H_2PO_4^-$ อ่านว่า ไดไฮโดรเจนฟอสเฟตไอออน

ตารางที่ 1.3 แสดงไอออนบวกบางชนิดที่ควรทราบ

1+		2+		3+	
ลิเทียมไอออน	Li ⁺	แมกนีเซียมไอออน	Mg ²⁺	อะลูมิเนียมไอออน	Al ³⁺
โซเดียมไอออน	Na ⁺	แคลเซียมไอออน	Ca ²⁺	โครเมียมไอออน	Cr ³⁺
โพแทสเซียมไอออน	K ⁺	แบเรียมไอออน	Ba ²⁺	ไอร์ออนไอออน	Fe ³⁺
ซิลเวอร์ไอออน	Ag ⁺	สตรอนเทียมไอออน	Sr ²⁺	4+	
ไฮโดรเจนไอออน	H ⁺	ซิงค์ไอออน	Zn ²⁺	เลด(IV) ไอออน	Pb ⁴⁺
คอปเปอร์(I) ไอออน	Cu ⁺	เลด(II) ไอออน	Pb ²⁺	ทิน(IV) ไอออน	Sn ⁴⁺
แอมโมเนียไอออน	NH ₄ ⁺	คอปเปอร์(II) ไอออน	Cu ²⁺	แมงกานีส(IV) ไอออน	Mn ⁴⁺
เมอคิวรี(I) ไอออน	Hg ⁺	โคบอลต์(II) ไอออน	Co ²⁺		
	หรือ	ไอร์ออน(II) ไอออน	Fe ²⁺		
	Hg ₂ ²⁺	ทิน(II) ไอออน	Sn ²⁺		
		แมงกานีส(II) ไอออน	Mn ²⁺		
		เมอคิวรี(II) ไอออน	Hg ²⁺		

ตารางที่ 1.4 แสดงไอออนลบบางชนิดที่ควรทราบ

1-		2-		3-	
ฟลูออไรด์ไอออน	F ⁻	ออกไซด์ไอออน	O ²⁻	ไนไตรต์ไอออน	N ³⁻
คลอไรด์ไอออน	Cl ⁻	ซัลไฟด์ไอออน	S ²⁻	ฟอสไฟต์ไอออน	P ³⁻
โบรมไนด์ไอออน	Br ⁻	ซัลเฟตไอออน	SO ₄ ²⁻	ฟอสเฟตไอออน	PO ₄ ³⁻
ไอโอดีนไอออน	I ⁻	ซัลไฟต์ไอออน	SO ₃ ²⁻	ฟอสไฟต์ไอออน	PO ₃ ³⁻
ไฮดรอกไซด์ไอออน	OH ⁻	ไฮโปซัลเฟตไอออน	S ₂ O ₃ ²⁻	เฮกซะไซยาโน	Fe(CN) ₆ ³⁻
ไนเตรตไอออน	NO ₃ ⁻	คาร์บอเนตไอออน	CO ₃ ²⁻	เฟอร์เรต	
ไนไตรต์ไอออน	NO ₂ ⁻	โครเมตไอออน	CrO ₄ ²⁻	(III)ไอออน	
ไฮโดรเจนคาร์บอเนตไอออน	HCO ₃ ⁻	ไดโครเมตไอออน	Cr ₂ O ₇ ²⁻		
		แมงกานีสไอออน	MnO ₄ ²⁻		
ไฮโดรเจนซัลเฟตไอออน	HSO ₄ ⁻	ไฮโดรเจนฟอสเฟตไอออน	HPO ₄ ²⁻		
ไฮโดรเจนซัลไฟต์ไอออน	HSO ₃ ⁻	โบเรตไอออน	BO ₃ ²⁻		

ตารางที่ 1.4 (ต่อ)

1-		2-		3-	
คลอเรตไอออน	ClO_3^-				
คลอรัสไอออน	ClO_2^-				
เปอร์คลอเรตไอออน	ClO_4^-				
ไฮโปคลอไรต์ไอออน	ClO^-				
เปอร์แมงกาเนตไอออน	MnO_4^-				
ไซยาไนด์ไอออน	CN^-				
ไฮโดรเจนซัลไฟด์ไอออน	HS^-				
ไดไฮโดรเจนฟอสเฟตไอออน	H_2PO_4^-				
แอสีเตตไอออน	CH_3COO^-				
ไทโอไซยาเนตไอออน	SCN^-				

การเรียกชื่อสารประกอบเชิงซ้อนและสารประกอบไอออนิกที่ประกอบด้วยไอออนเชิงซ้อน อาจเรียกชื่อตามระบบ IUPAC ก็ได้ เช่น

ตารางที่ 1.5 การเรียกชื่อสารประกอบไอออนิกบางชนิด

ไอออน	ชื่อสามัญ	ชื่อตามระบบ IUPAC	สารประกอบ	การเรียกชื่อ
NO_2^-	ไนไตรต์ไอออน	ไดออกซิไนเตรตไอออน	NaNO_2	โซเดียมไนไตรต์
NO_3^-	ไนเตรตไอออน	ไตรออกซิไนเตรตไอออน	NaNO_3	โซเดียมไนเตรต
SO_3^{2-}	ซัลไฟต์ไอออน	ไตรออกซิซัลเฟตไอออน	NaHCO_3	โซเดียมไฮโดรเจนคาร์บอเนต
SO_4^{2-}	ซัลเฟตไอออน	เตตระออกซิซัลเฟตไอออน	Mg(OH)_2	แมกนีเซียมไฮดรอกไซด์
PO_3^{2-}	ฟอสไฟต์ไอออน	ไตรออกซิฟอสเฟตไอออน	$\text{Ba}_3(\text{PO}_4)_2$	แบเรียมฟอสเฟต
PO_4^{2-}	ฟอสเฟตไอออน	เตตระออกซิฟอสเฟตไอออน	$\text{Al}_2(\text{SO}_4)_3$	อะลูมิเนียมซัลเฟต
			NH_4Cl	แอมโมเนียมคลอไรด์

ตัวอย่างการเรียกชื่อสารประกอบไอออนิก

NaCl	อ่านว่า โซเดียมคลอไรด์ (Sodium chloride)
CaI ₂	อ่านว่า แคลเซียมไอโอดาต์ (Calcium iodide)
KBr	อ่านว่า โพแทสเซียมโบรไมด์ (Potassium bromide)
NH ₄ Cl	อ่านว่า แอมโมเนียมคลอไรด์ (Ammonium chloride)
FeCl ₂	อ่านว่า ไอร์ออน (II) คลอไรด์ (Iron (II) Chloride)
FeCl ₃	อ่านว่า ไอร์ออน (III) คลอไรด์ (Iron (III) Chloride)
Cu ₂ S	อ่านว่า คอปเปอร์ (I) ซัลไฟด์ (Copper (I)sulfide)
CuS	อ่านว่า คอปเปอร์ (II) ซัลไฟด์ (Copper (II)sulfide)
Na ₂ SO ₄	อ่านว่า โซเดียมซัลเฟต (Sodium sulfate)
CaCO ₃	อ่านว่า แคลเซียมคาร์บอเนต (Calcium carbonate)
KNO ₃	อ่านว่า โพแทสเซียมคาร์บอเนต (Potassium nitrate)
Ba(OH) ₂	อ่านว่า แบเรียมไฮดรอกไซด์ (Barium hydroxide)
(NH ₄) ₃ PO ₄	อ่านว่า แอมโมเนียมฟอสเฟต (Ammonium phosphate)
CrSO ₄	อ่านว่า โครเมียม (II) ซัลเฟต (Chromium (II) sulfate)
Cr ₂ (SO ₄) ₃	อ่านว่า โครเมียม (III) ซัลเฟต (Chromium (III) sulfate)
Hg ₂ (NO ₃) ₂	อ่านว่า เมอคิวรี (I) ไนเตรต (Mercury (I) nitrate)
Hg(NO ₃) ₂	อ่านว่า เมอคิวรี (II) ไนเตรต (Mercury (II) nitrate)

แบบฝึกกิจกรรมที่ 1.1

คำชี้แจง ให้นักเรียนทำเครื่องหมายถูก หน้าข้อที่เกิดพันธะไอออนิก \checkmark และเครื่องหมายผิด X หน้าข้อที่ไม่เกิดพันธะไอออนิก

ตัวอย่าง	CaI_2	☒
1. CH_4
2. KI
3. CsF
4. H_2O
5. CO_2
6. Li_2O
7. K_2O
8. Na_2S
9. MgCl_2
10. SrBr_2
11. Li_2O
12. K_2O
13. Na_2O
14. MgCl_2
15. SrBr_2
16. CaI_2
17. BaS
18. SrO
19. Co
20. HCl

ชื่อ-สกุล..... ห้อง..... เลขที่..... คะแนน.....

แบบฝึกกิจกรรมที่ 1.2

คำชี้แจง ให้นักเรียนระบุจำนวนประจุของไอออนที่ใช้ในการแลกเปลี่ยนเพื่อสร้างพันธะไอออนิก

ตัวอย่าง	MgO	ไอออน	Mg^{2+} , O^{2-}
สูตรสารประกอบไอออนิก		ไอออนบวก , ไอออนลบ	
1. NaF	 ,	
2. KCl	 ,	
3. $CaCl_2$,	
4. BaO	 ,	
5. LiBr	 ,	
6. CsI	 ,	
7. SrO	 ,	
8. K_2S	 ,	
9. Na_2Se	 ,	
10. $BaCl_2$,	

ชื่อ-สกุล..... ห้อง..... เลขที่..... คะแนน.....

แบบฝึกกิจกรรมที่ 1.3

คำชี้แจง ให้นักเรียนโยงเส้นจากสารประกอบไอออนิกที่มีการแลกเปลี่ยนประจุสัมพันธ์กับลูกโป่งแต่ละลูก

The diagram shows a cartoon character holding three balloons (blue, green, red). Three boxes are connected to the balloons, indicating charge relationships:

- Top box: +1 กับ -1
- Middle box: +2 กับ -2
- Right box: +2 กับ -1

 Surrounding the balloons are several chemical formulas in colored ovals:

- Top row: BaO (purple), CaO (yellow), CaI₂ (pink)
- Second row: MgF₂ (pink), CsBr (purple)
- Third row: NaCl (yellow), KI (purple), LiCl (pink)
- Bottom row: MgS (green), SrO (green)

 A watermark 'Devi' is visible diagonally across the image.

ชื่อ-สกุล..... ห้อง..... เลขที่..... คะแนน.....

แบบฝึกกิจกรรมที่ 1.4

คำชี้แจง ให้นักเรียนเขียนสูตรและเรียกชื่อสารประกอบไอออนิก ต่อไปนี้

1. จงเขียนสูตรสารประกอบไอออนิกที่เกิดจากการรวมตัวระหว่างไอออนบวกกับไอออนลบที่กำหนดให้ต่อไปนี้

ไอออนลบ ไอออนบวก	F ⁻	S ²⁻	NO ₃ ⁻	SO ₄ ²⁻	PO ₄ ³⁻
Na ⁺					
Ba ²⁺					
Al ³⁺					
Ag ⁺					
Cu ⁺					
Cu ²⁺					
Cr ³⁺					
NH ₄ ⁺					

2. จงเขียนสูตรของสารประกอบไอออนิก ต่อไปนี้

ก. โพแทสเซียมกับคลอรีน : ข. แคลเซียมกับไอโอดีน :

ค. สทรอนเซียมกับออกซิเจน : ง. ซีเซียมกับกำมะถัน :

จ. อะลูมิเนียมกับไฮโดรเจน : ฉ. เลด (II) ไนเตรต :

ช. แคลเซียมฟอสเฟต : ซ. อะลูมิเนียมคาร์บอเนต :

ฅ. โครเมียม (III) คลอไรด์ : ญ. ไอร์ออน(III)ฟลูออไรด์ :

3. จงเรียกชื่อสารประกอบต่อไปนี้

ก. CuCO₃ :

ข. NH₄CN :

ค. BaSO₄ :

ง. Na₂HPO₄ :

จ. Al(OH)₃ :

ฉ. Fe₂O₃ :

ช. AgNO₃ :

ซ. CoCl₂ :

ฅ. MnO :

ญ. ZnS :

ชื่อ-สกุล..... ห้อง..... เลขที่..... คะแนน.....

- โรงเรียนเดชะปัตตยานุกูล. (2560). **หลักสูตรสถานศึกษาขั้นพื้นฐานโรงเรียนเดชะปัตตยานุกูล พุทธศักราช 2551 (ฉบับปรับปรุง พ.ศ.2560) กลุ่มสาระการเรียนรู้วิทยาศาสตร์**. ปัตตานี : โรงเรียนเดชะปัตตยานุกูล.
- สถาบันส่งเสริมการสอนวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี. (2562). **หนังสือเรียนรายวิชาเพิ่มเติมวิทยาศาสตร์ เคมี ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 เล่ม 1**. กรุงเทพมหานคร : โรงพิมพ์แห่งจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- _____ . (2562). **คู่มือครูหนังสือเรียนรายวิชาเพิ่มเติม วิทยาศาสตร์ เคมี ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 เล่ม 1**. กรุงเทพมหานคร : โรงพิมพ์แห่งจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- สำราญ พุกษ์สุนทร. **คู่มือสาระการเรียนรู้พื้นฐานและเพิ่มเติม เคมี ม.4 เล่ม 1**. กรุงเทพฯ:บริษัทเรืองแสงการพิมพ์(2002) จำกัด.
- <https://www.google.com/การเกิดพันธะของลิเทียมฟลูออไรด์> [25 ธันวาคม 2559].
- <https://www.google.com/search/การจัดเรียงไอออนในผลึกสารประกอบไอออนิก>. [27 ธันวาคม 2559].
- <http://www.digitalschool.club/digitalschool/chemical221/chemical43php> [25 ธันวาคม 2559].
- <https://www.google.com/search?รูปผลึกสารประกอบไอออนิก>. [25 ธันวาคม 2559].
- <https://www.google.com/search?rlz=วัฏจักรบอร์น-ฮาเบอร์>. [22 พฤศจิกายน 2559].
- https://www.google.com/search?sa=N&rlz=1C1VQGG_enTH875TH875&sxsrf=ALeKk039ntLbSFbDADsRyGISziLaxSI9g. [27 ธันวาคม 2559].
- <https://www.siamchemi.com/%E0%B8%AA%E0%B8%B2%E0%B8%A3%E0%B8%A5%E0%B8%B0%E0%B8%A5%E0%B8%B2%E0%B8%A2/>. [27 ธันวาคม 2559]
- <https://sites.google.com/site/elementandcompound/chemicalbond/ionicbond>. [27 ธันวาคม 2559].
- <https://www.google.com/url?sa=i&url=http%3A%2F%2Fthn25499chem.blogspot>. [27 ธันวาคม 2559].
- <https://th.wikipedia.org/wiki/สนามแม่เหล็กไฟฟ้า>. [25 ธันวาคม 2559].
- <https://th.wikipedia.org/wiki/แอสไพริน>. [25 ธันวาคม 2559].

ภาคผนวก

Dew's Chemistry

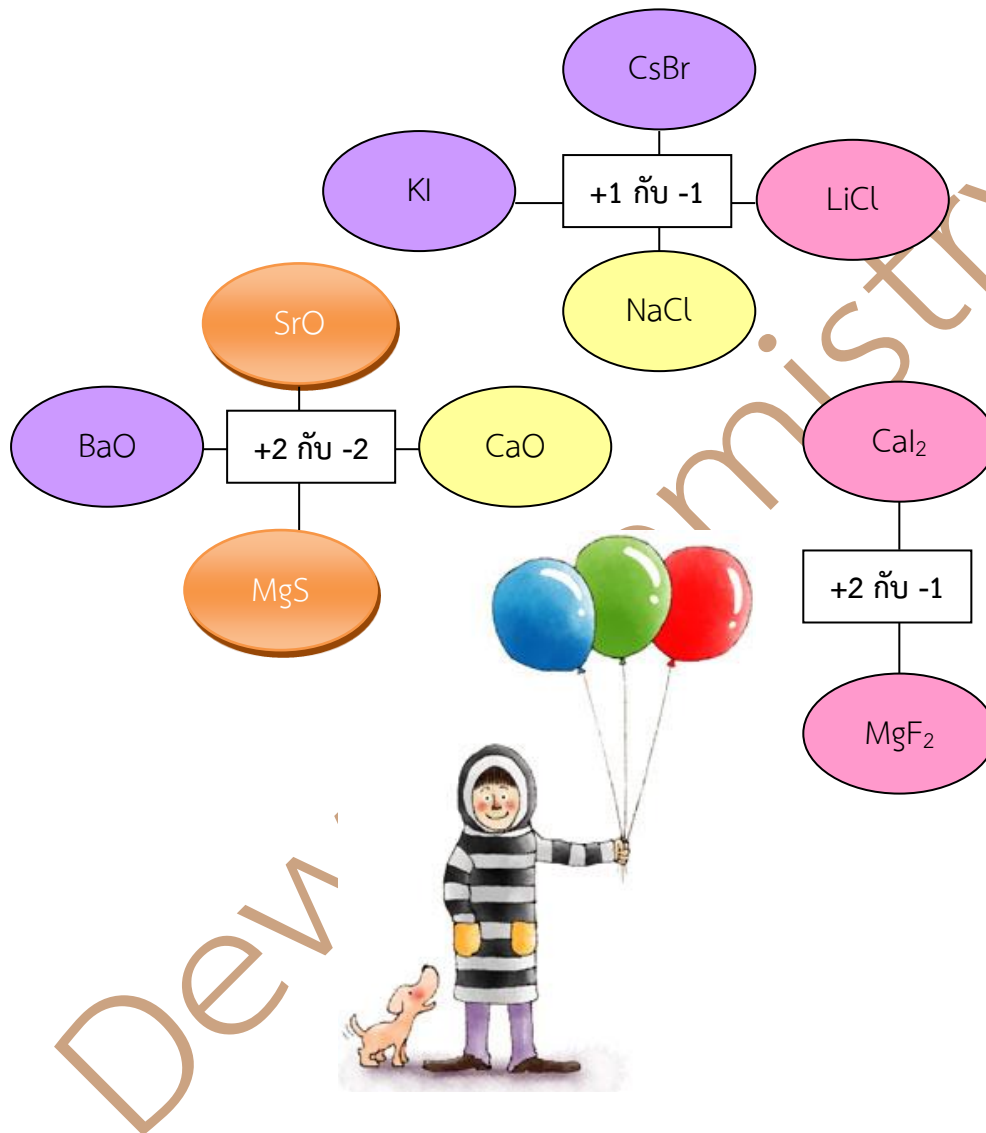
เฉลยแบบฝึกกิจกรรมที่ 1.1

1. CH ₄	X	2. KI	✓
3. CsF	✓	4. H ₂ O	X
5. CO ₂	X	6. Li ₂ O	✓
7. K ₂ O	✓	8. Na ₂ S	✓
9. MgCl ₂	✓	10. SrBr ₂	✓
11. Li ₂ O	✓	12. K ₂ O	✓
13. Na ₂ O	✓	14. MgCl ₂	✓
15. SrBr ₂	✓	16. CaI ₂	✓
17. BaS	✓	18. SrO	✓
19. Co	X	20. HCl	✓

เฉลยแบบฝึกกิจกรรมที่ 1.2

สูตรสารประกอบไอออนิก	ไอออนบวก	,	ไอออนลบ
1. NaF	Na ⁺	,	F ⁻
2. KCl	K ⁺	,	Cl ⁻
3. CaCl ₂	Ca ²⁺	,	Cl ⁻
4. BaO	Ba ²⁺	,	O ²⁻
5. LiBr	Li ⁺	,	Br ⁻
6. CsI	Cs ⁺	,	I ⁻
7. SrO	Sr ²⁺	,	O ²⁻
8. K ₂ S	K ⁺	,	S ²⁻
9. Na ₂ Se	Na ⁺	,	Se ²⁻
10. BaCl ₂	Ba ²⁺	,	Cl ⁻

เฉลยแบบฝึกกิจกรรมที่ 1.3

เฉลยแบบฝึกกิจกรรมที่ 1.4

1. จงเขียนสูตรสารประกอบไอออนิกที่เกิดจากการรวมตัวระหว่างไอออนบวกกับไอออนลบที่กำหนดให้ต่อไปนี้

ไอออนลบ ไอออนบวก	F ⁻	S ²⁻	NO ₃ ⁻	SO ₄ ²⁻	PO ₄ ³⁻
Na ⁺	NaF	Na ₂ S	NaNO ₃	Na ₂ SO ₄	Na ₃ PO ₄
Ba ²⁺	BaF ₂	BaS	Ba(NO ₃) ₂	BaSO ₄	Ba ₃ (PO ₄) ₂
Al ³⁺	AlF ₃	Al ₂ S ₃	Al(NO ₃) ₃	Al ₂ (SO ₄) ₃	AlPO ₄
Ag ⁺	AgF	Ag ₂ S	AgNO ₃	Ag ₂ SO ₄	Ag ₃ PO ₄
Cu ⁺	CuF	Cu ₂ S	CuNO ₃	Cu ₂ SO ₄	Cu ₃ PO ₄
Cu ²⁺	CuF ₂	CuS	Cu(NO ₃) ₂	CuSO ₄	Cu ₃ (PO ₄) ₂
Cr ³⁺	CrF ₃	Cr ₂ S ₃	Cr(NO ₃) ₃	Cr ₂ (SO ₄) ₂	CrPO ₄
NH ₄ ⁺	NH ₄ F	(NH ₄) ₂ S	NH ₄ NO ₃	(NH ₄) ₂ SO ₄	(NH ₄) ₃ PO ₄

2. จงเขียนสูตรของสารประกอบไอออนิก ต่อไปนี้

- ก. โพแทสเซียมกับคลอรีน : KCl
- ข. แคลเซียมกับไอโอดีน : CaI₂
- ค. สทรอนเซียมกับออกซิเจน : SrO
- ง. ซีเซียมกับกำมะถัน : Cs₂S
- จ. อะลูมิเนียมกับไฮโดรเจน : AlH₃
- ฉ. เลด (II) ไนเตรต : Pb(NO₃)₂
- ช. แคลเซียมฟอสเฟต : Ca₃(PO₄)₂
- ซ. อะลูมิเนียมคาร์บอเนต : Al₂(CO₃)₃
- ฌ. โครเมียม (III) คลอไรด์ : CrCl₃
- ญ. ไอร์รอน(III)ฟลูออไรด์ : FeF₃

3. จงเรียกชื่อสารประกอบต่อไปนี้

- ก. CuCO₃ : คอปเปอร์(II)คาร์บอเนต
- ข. NH₄CN : แอมโมเนียมไซยาไนด์
- ค. BaSO₄ : แบเรียมซัลเฟต
- ง. Na₂HPO₄ : โซเดียมไฮโดรเจนฟอสเฟต
- จ. Al(OH)₃ : อลูมิเนียมไฮดรอกไซด์
- ฉ. Fe₂O₃ : ไอร์รอน(III)ออกไซด์
- ช. AgNO₃ : ซิลเวอร์(I)ไนเตรต
- ซ. CoCl₂ : โคบอลต์(II)คลอไรด์
- ฌ. MnO : แมงกานีส(II)ออกไซด์
- ญ. ZnS : ซิงค์(II)ซัลไฟด์

พันธะไอออนิก

